

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 174/2021
31.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „БНП“ Д.О.О. из Београда, чији је пуномоћник Драган Николић, адвокат из ..., против тужене АА, чији је пуномоћник Растко Свичевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Новом Саду и Основног суда у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи, на седници одржаној 31.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО И МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи.

Образложење

Основни суд у Краљеву, Судска јединица Врњачка Бања, на записнику са главне расправе П 1803/20 од 01.03.2021. године, на предлог пуномоћника тужиоца да се усвоји приговор месне ненадлежности из приговора на решење о извршењу и изјави тужене да у свему остаје при ранијим наводима и наводима изнетим у приговору, донео је решење којим се огласио стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду за поступање у овом предмету. Према наведеном записнику, пуномоћник тужиоца и тужена нису тражили писани отправак решења и одрекли су се права жалбе на исто решење.

Привредни суд у Новом Саду, није прихватио надлежност, већ је уз допис П 479/21 од 12.03.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу надлежности. У образложењу је указао, да је тужена као извршни дужник изјавила приговор против решења о извршењу у ком је између осталог истакла и приговор месне и стварне ненадлежности, јер је уговором о кредиту закљученим између тужене и „Credit Agricole Bank Srbija“ постигнут споразум о месној надлежности Трговинског суда у Новом Саду (члан 12.). Затим, да се тужилац поднеском од 31.12.2020. године сагласио са приговором о стварној и месној ненадлежности. Како је тужилац привредно друштво, а тужена физичко лице које није предузетник и не постоји странка са којом је била у односу материјалног супарничарства, у конкретној ситуацији није предвиђена надлежност привредног суда и странке не могу уговорати стварну надлежност, већ само месну надлежност у смислу члана 65. Закона о парничном поступку. Међутим, како су се странке у поступку

сагласиле о надлежности суда у Новом Саду, да је у конкретној ситуацији за поступање месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу надлежности на основу одредби члана 22. и 23. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи.

Иницијални акт, предлог за извршење ради остварења новчаног потраживања на основу менице као веродостојне исправе је 16.11.2011. године поднет Основном суду у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи. У предлогу је као извршни поверилац означен „Credit Agricole Bank Србија“, А.Д. из Новог Сада, а као извршни дужник АА из ... У истом је предложено да се обавезе извршни дужник да исплати извршном повериоцу на основу веродостојне исправе менице издате у Новом Саду дана 15.06.2010. године, износ од 421.086,48 динара, са законском затезном каматом, као и трошковима извршења.

Уз исти је приложена меница по наредби, где је као трасант означена АА из ... . Према наводима из предлога, ради се о потраживању из уговора о динарском кредиту за трајна обртна средства од 15.06.2010. године, (закљученог између „Credit Agricole Bank Србија“ АД из Новог Сада и Привредног друштва за трговину, промет и услуге „ББ“ д.о.о. из ..., чији је заступник ВВ). Тужена се на истом потписала у својству јемца платца. Уговор садржи споразум, у случају спора по овом уговору о надлежности Трговинског суда у Новом Саду (члан 12. уговора).

Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи, решењем о извршењу Ив 12725/11 од 28.11.2011. године је одредио предложено извршење и трошкове повериоца одмерио у износу од 18.222,00 динара. Тужена као извршни дужник је 01.06.2020. године изјавила приговор против наведеног решења у коме је истакла и приговор месне и стварне ненадлежности, с обзиром на то да је одредбом члана 12. Уговора о динарском кредиту предвиђена месна надлежност Трговинског суда у Новом Саду. У истом је указала да има пребивалиште у Земуну, Београд.

Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи, решењем Ив 12725/11 од 27.11.2020. године, ставио је ван снаге решење о извршењу тог суда Ив 12725/11 од 28.11.2011. године, у делу којим је одређено извршење и одредио да се поступак настави као поводом приговора против платног налога и предмет уступи парничном одељењу на даљу надлежност.

Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи је закључком Ив 12725/2011 од 04.09.2020. године, утврдио да на месту извршног повериоца „Credit Agricole Bank Србија“ ступио нови извршни поверилац „BNP“ Д.О.О. из Београда. Тужилац се у поднеску од 31.12.2020. године сагласио са приговором тужене о стварној и месној ненадлежности и предложио да се списи предмета уступе

Привредном суду у Новом Саду ради даљег поступања. Тужена је на рочишту од 18.01.2021. године пријавила промену адресе (у ..., ..., са боравиштем у ..., ... број ...).

Одредбом члана 64. став 1. ЗПП је прописано да, ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан.

У конкретној ситуацији, споразум о месној надлежности из уговора о динарском кредиту за трајна обртна средства од 15.06.2010. године, закључен између „Credit Agricole Bank Србија“ и Привредног друштва за трговину, промет и услуге „ББ“ Д.О.О. из ... се не може применити, с обзиром на то да је тужена физичко лице, да се иста на спорном уговору потписала као јемац платаца и да је предлог за извршење поднет на основу веродостојне исправе менице издате од стране тужене као трасанта.

Одредбом члана 58. ЗПП је прописано, да, за суђење у споровима имаоца менице или чека против потписника надлежан је, поред суда опште месне надлежности и суд места плаћања.

Одредбом члана 111. Закона о меници („Службени лист ФНРЈ“ број 104/46, „Службени лист СФРЈ“ бр. 16/65, 54/70, 57/89 и „Службени лист СРЈ“ бр. 46/96) је прописано да, за спорове који се покрећу на основу тужбе имаоца менице против њених потписника надлежан је и суд на чијем се подручју налази место плаћања.

Према томе, како у конкретној ситуацији нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из члана 25. Закона о уређењу судова, то је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан основни суд, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, и то Основни суд у Краљеву, Судска јединица у Врњачкој Бањи, као суд који је био опште месно надлежан за тужену у време подношења иницијалног акта – предлога за извршење, без обзира на накнадну промену адресе тужене.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. и 23. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић